

Arrest

nr. 131 268 van 13 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: Xr

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Lille, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Lille van 15 februari 2013 *“houdende een mondelinge weigering van een aanvraag tot een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie”*.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 maart 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wijst de Raad erop dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

- 39/73, § 1;
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat op 29 mei 2013 een aangetekend schrijven naar de gekozen woonplaats van verzoekende partij werd verstuurd, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd overgemaakt, de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie. Verzoekende partij bracht de Raad, in antwoord op voormeld schrijven, bij aangetekende brief van 31 mei 2013 op de hoogte van het feit dat zij een synthesememorie wenste neer te leggen. Het staat derhalve vast dat de verzoekende partij op 31 mei 2013 kennis had van het schrijven van de Raad van 29 mei 2013. Overeenkomstig artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet beschikte de verzoekende partij “*vana*” de kennisgeving – en dus niet “*na*” de kennisgeving – van voormeld schrijven van 29 mei 2013 over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen. De laatste nuttige dag om een synthesememorie over te maken was derhalve vrijdag 14 juni 2013. Verzoekende partij heeft evenwel pas op 17 juni 2013 een synthese-memorie aan de Raad overgemaakt. Deze synthesememorie is dan ook laatstijdig. Krachtens artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet in kennis stellen van de griffie van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig deze kennisgeving te doen (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119.416). Overmacht kan enkel voortvloeien

uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoekende partij toont evenwel geen overmacht aan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK